

بیانات پس از اقامه نماز بر پیکر دکتر عباس شیبانی - 2 دی / 1401

ان شاء الله خداوند آقای دکتر شیبانی را رحمت کند، درجاتشان را عالی کند. آقای دکتر شیبانی به معنای واقعی کلمه جزو انسانهای صالح بود. ما ایشان را خیلی وقت [است]، سالها است، یعنی شاید پنجاه و چند سال است [می‌شناسیم]. ایشان تازه از زندان آزاد شده بود، به نظرم سال ۴۷ یا ۴۸ بود که با ایشان آشنا شدیم. آدم فعال، خیرخواه و آماده‌به‌کار، و به معنای واقعی کلمه مبارز [بود]؛ واقعاً این جوری بود.

من با مرحوم طاهر احمدزاده از مشهد آمدم تهران، یک کاری داشتیم اینجا، لازم بود جمعی از افراد صاحب فکر و صاحب نظر و مانند اینها مثل آقای طالقانی، مهندس بازرگان، دکتر سبحانی، اینهایی که بودند، جمع میشدند؛ من و آقای احمدزاده یک حرفی برای آنها داشتیم. احمدزاده گفت که جمع کردن اینها کار ما نیست، کار عباس شیبانی است؛ او میتواند اینها را جمع کند. این بود که با ایشان تماس گرفتیم و آمد و گفتیم ما چنین کاری داریم، فوراً - به نظرم شاید در ظرف دو روز - یک جلسه‌ی پانزده شانزده نفره، از دکتر شریعتی، آقای بهشتی، آقای مطهری، همه را [جمع کرد]؛ یک آدم این جوری بود؛ آماده‌به‌کار. بعد از انقلاب هم به معنای واقعی کلمه ایشان مشغول کار بود، مشغول تلاش بود. خانمش هم با ایشان خیلی واقعاً همراهی کرد. خدا ان شاء الله خانم مفیدی را رحمت کند.